

DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1\(45\)-148-156](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1(45)-148-156)

УДК 658.5:004:338.45(477)

JEL Classification: M21; O33; L23; D21

Ірина Анатоліївна Косач

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри менеджменту та адміністрування,
Національний університет «Чернігівська політехніка» (Чернігів Україна)

E-mail: irish_kos@ukr.net. **ORCID:** <https://orcid.org/000-0003-1730-7140>

ResearcherID: [AAT-5868-2021](https://orcid.org/000-0003-1730-7140)

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

У статті розглянуто теоретичні аспекти стратегічного управління промисловим підприємством в умовах цифровізації бізнес-процесів. Визначено сутнісні характеристики трансформації стратегічного управління підприємством в умовах використання цифрових технологій. Уточнено визначення стратегічного управління підприємством в контексті впливу процесів цифровізації, виокремлено його основні напрямки. Досліджено взаємозв'язок інноваційного розвитку підприємства і цифровізації як чинників ринкового успіху та конкурентоспроможності. Охарактеризовано основні цифрові інструменти, що використовуються в стратегічному менеджменті промислового підприємства. Обґрунтовано важливість регулярного аудиту інформаційних ресурсів в рамках стратегії розвитку з метою кіберзахисту для запобігання витоку даних та протидії кібератакам. Визначено основні принципи трансформації системи стратегічного управління промисловим підприємством. Обґрунтовано основні етапи розроблення стратегії цифровізації.

Ключові слова: бізнес-процеси; інноваційний розвиток; інформація, інформаційні ресурси; промислове підприємство; стратегія; стратегічне управління; цифровізація; цифрова економіка.

Рис.: 2. Бібл.: 10.

Постановка проблеми. Розвиток сучасних підприємств знаходиться під впливом процесів, що пов'язані із переходом до етапу інформаційного суспільства, основною відмінністю якого є інтенсивний розвиток і впровадження цифрових інструментів і технологій. Основні напрямки цифровізації управлінської та виробничої діяльності було закладено в Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 рр., що передбачала мотиваційні інструменти для суб'єктів господарювання щодо використання цифрових технологій, поширення процесів інформатизації і цифровізації, формування цифрових компетенцій у персоналу підприємств [1]. Попри ґрунтовні дослідження, єдиного підходу до визначення сутності поняття «цифрова економіка» у науковому товаристві не сформовано, проте більшість експертів розглядають цифрову економіку як знаннево-орієнтовану економіку на основі цифрових технологій та послуг мережевої інфраструктури, що забезпечують її стійке інклюзивне зростання та підвищення добробуту суспільства. Відповідно, стратегічне управління промисловим підприємством в умовах цифрової економіки знаходиться на новому етапі, що передбачає нові підходи до раціонального використання як внутрішніх, так і залучених ресурсів, що залучаються до реалізації прийнятої стратегії як орієнтира довгострокового розвитку. В умовах впровадження цифрових технологій розробка стратегії діяльності промислового підприємства відбувається з урахуванням значного рівня невизначеності економічного і соціального середовища. Пріоритет мають методи і управлінські підходи, що побудовані на статистичних та евристичних оцінках, імітаційному моделюванні та використанні штучного інтелекту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Стратегічний менеджмент як управлінська методологія отримав поширення в середині ХХ ст., а його засновниками були вчені І. Ансофф [2] та П. Друкер [3]. Використання стратегічного підходу в управлінні поширилось завдяки його потенціалу забезпечувати стійкий розвиток підприємства в умовах зовнішньої нестабільності в умовах переходу до постіндустріальної економіки. Класичний стратегічний менеджмент використовував традиційні підходи в управлінні підприємством на основі фор-

мування довгострокових планів та заходів, направлених на забезпечення ринкової конкурентоспроможності та ефективний розподіл ресурсів. Цифровізація змінила підходи до організації системи стратегічного менеджменту на промисловому підприємстві, що знайшло відображення в дослідженнях таких вітчизняних учених, як Т. Гринько [4], Т. Гвініашвілі [5], А. Панчук [6], Н. Струк [7], С. Патук [8], І. Саврас [9] та ін.

Виявлення невирішених раніше частин загальної проблеми. Проте, незважаючи на значний науковий доробок вітчизняних вчених, такі характеристики цифрової економіки, як глобальний характер, висока швидкість процесів передачі інформації, інтерактивність і персоналізація, оптимізація бізнес-процесів вплинули на процеси стратегічного управління підприємствами та зумовили їх поступову трансформацію та необхідність врахування додаткових аспектів під час розробки стратегії та стратегічного планування, що актуалізує подальші дослідження в цьому напрямку.

Мета статті – удосконалення існуючих теоретичних аспектів стратегічного управління промисловими підприємствами в умовах цифровізації бізнес-процесів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Зародження цифрової економіки та поширення цифрових технологій в усі сфери господарської діяльності відбувалось одночасно зі стрімким розвитком інформатизації суспільства, поширенням інтернет-простору. За цих умов чітке стратегічне планування почало втрачати свою результативність, оскільки в умовах цифрової економіки події, що впливають на ринкову поведінку та позицію підприємства на ринку, не завжди є врегульованими та передбачуваними, що визначає ситуативність, сценарний підхід та адаптивність як базис стратегічного управління.

Цифровізація промисловості тісно пов'язана з концепцією Industry 4.0, яка передбачає інтеграцію цифрових технологій у виробничі процеси. На реалізацію концепції стратегічного управління впливає використання технологій штучного інтелекту, використання чатботів та віртуальних помічників, відкритих даних, що здатні виконувати функції менеджерів низової ланки, таких як збір та обробка даних в режимі реального часу. Окрім цього, цифрова економіка надає можливості для використання таких технологій, як хмарні обчислення, цифрові двійники, автоматизовані та роботизовані виробничі системи. Застосування цих технологій дозволяє підприємствам підвищувати продуктивність, зменшувати витрати та швидше реагувати на зміни ринку. Перехід промислових підприємств на цифрові технології у виробничій та управлінській діяльності надає можливість отримання великих обсягів даних про стан виробництва, наявні ресурси, збут і реалізацію продукції, що сприяє більш точному плануванню та прийняттю управлінських рішень. Використання аналітики даних дозволяє підприємствам прогнозувати попит, оптимізувати логістичні процеси та підвищувати якість продукції. Отже, цифровізація в сучасних умовах господарювання розглядається не тільки як технологічний інструмент, але й відіграє роль важливого стратегічного фактору розвитку підприємства і підтримання його конкурентоспроможності в довгостроковій перспективі. Саме тому стратегічне управління повинно враховувати можливості цифрових технологій та інтегрувати їх у довгострокові стратегії розвитку підприємства.

Відповідно до нових технологій та інструментів управлінські процеси на підприємствах проходять етап цифрової трансформації, що відбувається за такими напрямками:

1. Цифровізація виробничих процесів. Автоматизація і роботизація виробничих процесів відносяться до найбільш поширених практик впровадження технологій цифровізації. Орієнтація на використання роботизованих систем, датчиків, електронних вимірювальних технологій дає змогу контролювати виробництво у режимі реального часу та швидко реагувати на зміни та загрози. Важливу роль у цьому процесі відіграють системи промислового Інтернету речей, які забезпечують взаємодію між обладнанням, програмним забезпеченням та управлінськими системами підприємства.

2. Трансформація бізнес-моделей. Бізнес-моделі діяльності виробничих підприємств теж проходять новий етап розвитку, орієнтуючись на виробництво продукції на надання сервісних послуг. Завдяки сервітизації бізнес-процесів підприємство, окрім виробленої продукції, пропонує клієнтам обслуговування та цифрові сервіси. Використання цифрових платформ як комунікаційного інструменту дозволяє підприємствам інтегруватись у глобальні виробничі мережі та забезпечує співпрацю в режимі реального часу.

3. Використання даних у стратегічному управлінні. Доступність та актуальність інформації як ресурсу підприємства є однією з характеристики управлінського процесу на основі використання цифрових технологій. Використання систем аналітики даних дає можливість оцінити виробничий процес на кожному з етапів, оптимізувати ресурсну базу та зробити прогноз попиту. Таким чином, використання цифрових технологій забезпечує ефективне стратегічне планування та сприяє підвищенню конкурентоспроможності.

Дослідження сучасних підходів до визначення сутності стратегічного управління та їхнє узагальнення дозволяють визначити стратегічне управління промисловим підприємством в умовах цифровізації як процес розробки та реалізації довгострокових цілей розвитку підприємства на основі використання цифрових інструментів, а також виконання стратегічних планів, направлених на забезпечення ринкової конкурентоспроможності підприємства в умовах мінливості цифрового середовища. Основними складовими стратегічного управління підприємством в умовах цифровізації є аналіз внутрішнього і зовнішнього середовища, сильних і слабких сторін в умовах впровадження цифрових інструментів у процеси виробництва та адміністрування, формування напрямків діяльності в контексті вимог цифрового середовища та оцінку їх реалізації. Основна мета стратегічного управління в умовах цифровізації, як і традиційного стратегічного управління, полягає в забезпеченні максимального прибутку за умов оптимального використання ресурсів.

Стратегічне управління в умовах цифровізації, як і традиційне стратегічне управління, передбачає формування довгострокових цілей підприємства, проте з урахуванням можливостей цифрових технологій та їхнього впливу на результат виробничої діяльності. Отже, у контексті цифровізації основними напрямками стратегічного управління промисловими підприємствами є:

- цифрова трансформація виробничих процесів;
- використання аналітики даних в процесі прийняття управлінських рішень;
- автоматизація та роботизація виробництва;
- розвиток персоналу в напрямку формування цифрових компетенцій;
- інтеграція інформаційних систем підприємства.

Важливою складовою стратегічного управління є також створення цифрової інфраструктури підприємства, що включає системи управління виробництвом, програмне забезпечення для аналізу даних та цифрові платформи для управління бізнес-процесами.

Інноваційний розвиток і цифровізація є ключовими чинниками, що забезпечують ринковий успіх для промислових підприємств. Інноваційні процеси передбачають розробку нових ідей, продукції та послуг, що є потрібними конкретним групам споживачів. Цифровізація та впровадження цифрових технологій забезпечують якість та досконалість бізнес-процесів. Отже, інтеграція цифровізації та інноваційного розвитку сприяють удосконаленню функціонального забезпечення управління. Використання цифрових технологій дозволяє оптимізувати інноваційні процеси на основі платформного управління, використовуючи цифрову платформу для обміну даними, спільного обґрунтування рішень учасниками інноваційного процесу, аналізу даних, оптимізації ресурсів. Наприклад, використання нейронних мереж дозволяє тестувати нову продукцію, а інструменти аналізу даних дозволяють будувати точні прогнози на основі запитів та потреб ринку й окремих груп споживачів.

Інтеграція цифрових рішень в стратегію компанії забезпечує динамічний технологічний розвиток, покращує комунікацію із партнерами, скорочує витрати на маркетинг та збут, прискорює процес прийняття рішень. Це сприяє трансформації стратегічного менеджменту підприємства за рахунок інтеграції технологій. Отже, цифровізація є важливим компонентом стратегії промислового підприємства, що визначає цілі й завдання діяльності, принципи і пріоритетні напрямки розвитку.

Для успішного стратегічного управління компанії можуть використовувати різні управлінські інструменти, реалізовані як стратегічні інформаційні технології (рис. 1).

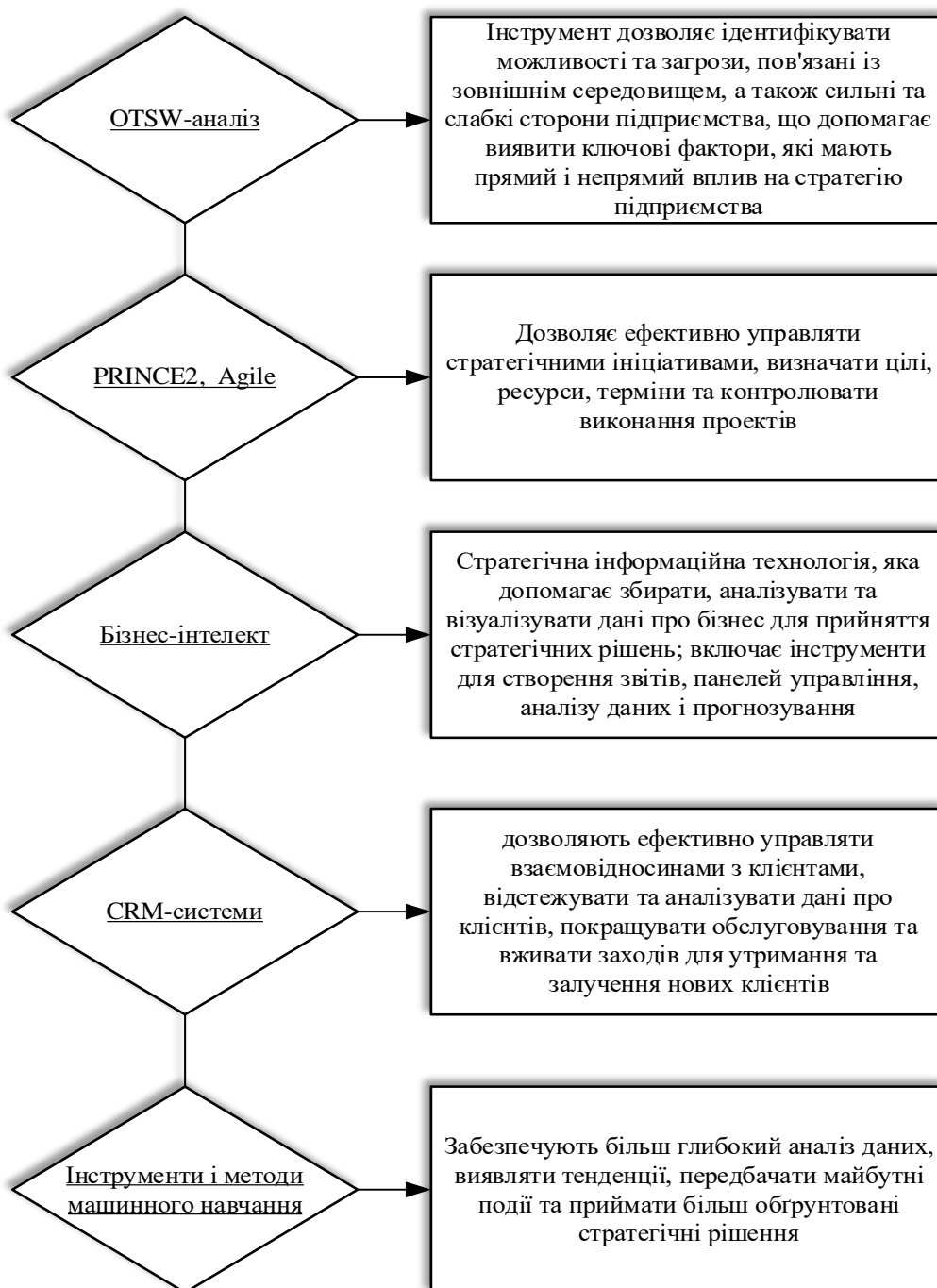

Рис. 1. Основні інструменти цифровізації, що використовуються в стратегічному менеджменті промислового підприємства

Джерело: сформовано автором за [4-6].

Це обмежений перелік можливих інструментів та інформаційних і цифрових технологій, які можуть бути реалізовані в рамках концепції стратегічного управління на промислових підприємствах. Вибір конкретного інструменту залежить від галузі, до якої відноситься підприємство, поставлених цілей та заявлених стратегічних завдань, а також наявності навичок і компетенцій у персоналу.

У межах цифрової трансформації підприємства також активно використовують технологію цифрових двійників, яка дозволяє створювати віртуальні моделі виробничих систем та прогнозувати їхню поведінку в різних умовах. Такі технології сприяють підвищенню ефективності управління виробництвом та зменшенню ризиків у процесі стратегічного планування.

Таким чином, стратегічне управління в умовах цифровізації спрямоване на створення інноваційної моделі розвитку підприємства, що забезпечує гнучкість, адаптивність та ефективність виробничих процесів.

Важливим трендом трансформації стратегічного управління промисловим підприємством є побудова комплексних екосистем, у тому числі на основі впровадження цифрових платформ, що забезпечує швидку реалізацію стратегічних заходів. Побудова екосистеми відбувається на основі інтеграції різноманітних компонентів та робочих процесів для забезпечення безперервної роботи підприємства, своєчасного постачання ресурсів та ефективного збуту продукції. У виробничому процесі використовуються ERP-системи і MES-системи, що забезпечують інтеграцію бізнес-функцій, розв'язують завдання обробки та аналізу даних, що пов'язані із виробництвом, управлінням запасами та замовленнями. Обидві системи забезпечують підтримку процесу прийняття управлінських рішень в умовах реального часу. Використання ERP-систем охоплює всі сфери діяльності підприємства: як виробництво, так і фінанси, управління персоналом, логістику, збут. У свою чергу MES-системи спрямовані на підтримку виробничих процесів. З погляду функціонального змісту вони більше орієнтовані на забезпечення контролю і моніторингу виробничих процесів, а системи ERP – на управління використанням фінансових ресурсів, оптимізацію процесу закупівлі сировини і матеріалів, планування ресурсного забезпечення.

Проте цифровізація має і негативні риси, що проявляється у значних фінансових втратах, які пов'язані із модернізацією виробничого обладнання та впровадженням інформаційних систем. Також використання цифрових технологій потребує наявності відповідних компетенцій персоналу підприємства, що потребує певного часу на підготовку та розвиток професійних навичок. Цифровізація також пов'язана із виникненням ризику інформаційної безпеки, що обумовлює важливість впровадження систем кіберзахисту для запобігання витоку даних та протидії кібератакам. Це актуалізує питання регулярного аудиту інформаційних ресурсів в рамках стратегії розвитку. Уникнути всіх загроз неможливо, проте в такому випадку важливо забезпечити реалізацію плану зниження ризиків. Доцільно врахувати реалізацію наступних етапів:

- виокремити інформацію, яка є критично важливою для діяльності підприємства, втрата якої спричинить збитки для підприємства;
- проаналізувати бізнес-процеси підприємства щодо їх залежності від своєчасного і якісного інформаційного забезпечення;
- визначити, які несприятливі події можуть вплинути на якість інформації та оцінити вірогідність цих подій;
- виокремити загрози, які можна своєчасно виявити та нівелювати для зниження ступеня;
- сформувати новий план зниження ризиків або внести корективи до наявного плану із врахуванням безпекової ситуації в регламенті стратегії розвитку.

Відбір адаптивних інструментів стратегічного менеджменту впливає на формування і реалізацію відповідної стратегії розвитку підприємства, що орієнтована на використання цифрових технологій та інтеграцію цифровізації в управлінський процес і технологію ухвалення рішень. Трансформація системи стратегічного управління в умовах цифровізації передбачає дотримання таких принципів:

1. Відповідність цифрових інструментів бізнес-цілям підприємства та сприяння їх досягненню і розв'язання стратегічних завдань.

2. Адаптивність використання в умовах швидкої зміни цифрового середовища, здатність обробляти великі масиви інформації під впливом зростання бізнесу і змін ринкових тенденцій, що надає можливість коригувати стратегічні напрямки розвитку.

3. Інтегрованість і сумісність, що забезпечують можливість обмінюватись даними з учасниками управлінського процесу, споживачами та постачальниками, що забезпечує співробітництво та інноваційну спроможність.

4. Зручність та простота використання і освоєння, що сприяє підвищенню продуктивності праці, швидкості впровадження у бізнес-модель підприємства, зрозумілість для споживача.

5. Захищеність та конфіденційність інформації як критерій вибору інструментів стратегічного управління та інформаційних технологій, що передбачає оцінку інструментів на відповідність нормам та врахування можливостей підтримки безпеки інформаційного середовища.

6. Окупність інвестицій у цифровізацію, що передбачає оцінку довгострокових переваг та позитивний вплив на скорочення виробничих та управлінських витрат, оптимізацію процесу ухвалення рішень. Дотримання принципу гарантує, що інвестиції в цифрові технології відповідають бізнес-цілям, адаптуються до зміни потреб, інтегруються із системою управління підприємством.

Враховуючи всебічний вплив цифровізації на діяльність підприємства, для розробки стратегії цифровізації можуть бути використані різні підходи залежно від обраного алгоритму дій та визначення цілей, завдань і результатів, які планується отримати. У загальному випадку алгоритм розробки стратегії цифровізації наданий у наступному вигляді (рис. 2).

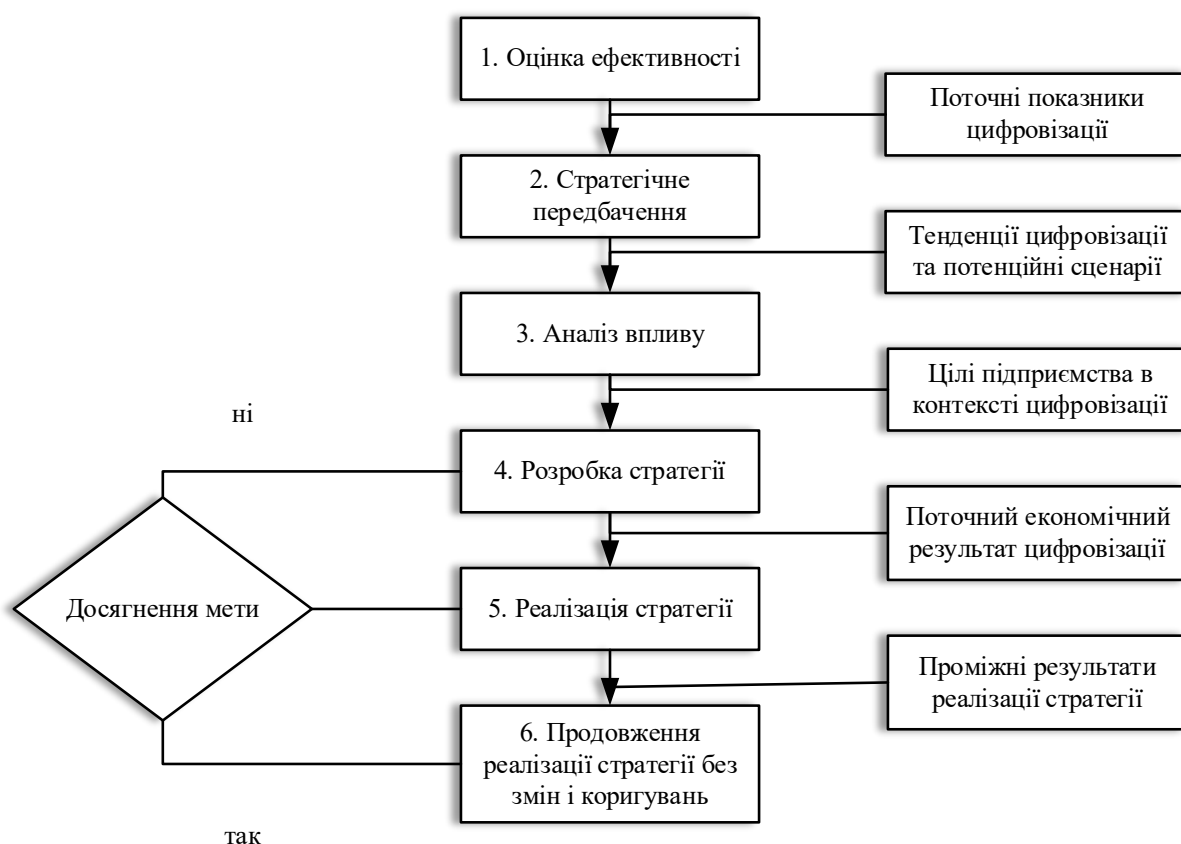

Рис. 2. Основні етапи розробки стратегії цифровізації

Джерело: сформовано автором на основі [10].

Важливим аспектом у розробці стратегії цифровізації є визначення рівня інвестицій в цифрові технології, оцінка їх окупності та результатів. Застосування даного алгоритму надасть можливість підприємству ефективно розподілити фінансові ресурси та досягти запланованих результатів в процесі цифрової трансформації. На основі алгоритму підприємство може оцінити доцільність конкретних інвестицій та уникнути зайвих витрат, фінансуючи впровадження цифрових інструментів, що не є актуальними та спроможними забезпечити заплановані результати. Використання алгоритму дає змогу виокремити пріоритетні потреби та цілі діяльності, виявити проблеми, що перешкоджають досягненню ключових результатів. Коригування стратегії відбувається в тому випадку, якщо цільові позиції та індикатори недосягнуті. Позитивні проміжні підсумки свідчать про доцільність подальшої реалізації стратегії без внесення додаткових змін і коригувань.

Висновки та пропозиції. Отже, трансформація системи стратегічного управління промисловими підприємствами є актуальною в умовах цифрової економіки, оскільки дозволяє сформулювати плани розвитку компаній на довгострокову перспективу в умовах адаптації до вимог цифрового середовища. Основні причини, що спонукають виробничі підприємства вносити зміни до існуючої концепції стратегічного управління, пов'язані із прискоренням темпів змін оточуючого середовища, швидкими змінами запитів споживачів, потребами в оптимізації бізнес-процесів. При розробці стратегії розвитку підприємства в умовах цифровізації необхідно враховувати особливості реалізації стратегії, яка вимагає чіткого плану дій: розбивку на етапи з чіткими строками та відповідальними особами, регулярну перевірку виконання плану та коригування стратегії при необхідності, роботу з опором співробітників та забезпечення їх залучення до процесу змін. Отже, успішна цифрова трансформація підприємств потребує комплексного підходу, що включає інвестиції у технології, розвиток людського капіталу та вдосконалення систем управління.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки і суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січ. 2018 р. № 67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text>.
2. Ansoff H. I. Corporate Strategy: An Analytic Approach to Business Policy for Growth and Expansion. New York : McGraw-Hill, 1965. 241 p.
3. Drucker P. F. Management: Tasks, Responsibilities, Practices. NY : Harper & Row, 1994. 840 p.
4. Гринько Т., Гвініашвілі Т., Каліберда М. Стратегічне управління підприємством в умовах цифрової економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 50. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-71>.
5. Гвініашвілі Т. З. Зміна парадигми стратегічного управління підприємством в умовах цифрової економіки. *Економічний простір*. 2021. № 172. URL: <http://www.prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/936/907> (дата звернення: 28.03.2026).
6. Панчук А., Малькова К. Теоретичні основи формування цифрової стратегії підприємств. *Економіка та суспільство*. 2021. № 34. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-76>.
7. Аналіз впливу цифрових трансформацій на розвиток національних бізнес-структур / Н. Євтушенко та ін. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2022. № 6 (47). С. 219–221.
8. Патук С. Стратегічне управління інноваційним розвитком промислових підприємств України. *Європейський науковий журнал економічних та фінансових інновацій*. 2025. № 2 (16). С. 222–230.
9. Саврас І. З., Фединець Н. І. Цифровізація та інноваційний розвиток підприємства: тенденції, проблеми та перспективи. *Вісник ЛТЕУ. Економічні науки*. 2023. № 74. С. 108–114. URL: <http://www.journals-lute.lviv.ua/index.php/visnyk-econom/article/view/1449/1364>.
10. Blessing L. T. M., Chakrabarti A. DRM, a Design Research Methodology. London : Springer, 2009. 320 p.

References

1. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2018). Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku tsyfrovoy ekonomiky i suspilstva Ukrainy na 2018-2020 roky ta zatverdzhennia planu zakhodiv shchodo yii realizatsii [On approval of the Concept for the development of the digital economy and society of Ukraine for 2018-2020 and approval of the action plan for its implementation] (Order No. 67-r). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text>
2. Ansoff, H. I. (1965). *Corporate strategy: An analytic approach to business policy for growth and expansion*. McGraw-Hill.
3. Drucker, P. F. (1994). *Management: Tasks, responsibilities, practices*. Harper & Row.
4. Hrynko, T., Hviniashvili, T., & Kaliberda, M. (2023). Stratehichne upravlinnia pidpriemstvom v umovakh tsyfrovoy ekonomiky [Strategic management of the enterprise in the conditions of the digital economy]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, (50). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-71>.
5. Hviniashvili, T. Z. (2021). Zmina paradyhmy stratehichoho upravlinnia pidpriemstvom v umovakh tsyfrovoy ekonomiky [Changing the paradigm of strategic enterprise management in the conditions of the digital economy]. *Ekonomichnyi prostir – Economic Space*, (172). <http://www.prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/936/907>.
6. Panchuk, A., & Malkova, K. (2021). Teoretychni osnovy formuvannia tsyfrovoy stratehii pidpriemstv [Theoretical foundations of the formation of digital strategy of enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, (34). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-76>.
7. Yevtushenko, N., et al. (2022). Analiz vplyvu tsyfrovokh transformatsii na rozvytok natsionalnykh biznes-struktur [Analysis of the impact of digital transformations on the development of national business structures]. *Finansovo-kredytna diialnist: problemy teorii ta praktyky – Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, 6(47), 219–221.
8. Patuk, S. (2025). Stratehichne upravlinnia innovatsiinym rozvytkom promyslovykh pidpriemstv Ukrainy [Strategic management of innovative development of industrial enterprises of Ukraine]. *Yevropeyskyi naukovyi zhurnal ekonomichnykh ta finansovykh innovatsii – European Scientific Journal of Economic and Financial Innovations*, 2(16), 222–230.
9. Savras, I. Z., & Fedynets, N. I. (2023). Tsyfrovizatsiia ta innovatsiinyi rozvytok pidpriemstva: tendentsii, problemy ta perspektyvy [Digitalization and innovative development of the enterprise: Trends, problems and prospects]. *Visnyk LTEU. Ekonomichni nauky – Lviv University of Trade and Economics Bulletin. Economic Sciences*, (74), 108–114. <http://www.journals-lute.lviv.ua/index.php/visnyk-econom/article/view/1449/1364>.
10. Blessing, L. T. M., & Chakrabarti, A. (2009). *DRM, a design research methodology*. Springer.

Дата першого надходження статті до видання: 28.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 05.02.2026

UDC 658.5:004:338.45(477)

Iryna Kosach

Doctor of Economics, Professor, Professor of Management and Administration Department,
Chernihiv Polytechnics National University (Chernihiv, Ukraine)

E: mail: irish_kos@ukr.net. **ORCID:** <https://orcid.org/000-0003-1730-7140>

ResearcherID: [AAT-5868-2021](https://orcid.org/000-0003-1730-7140)

STRATEGIC MANAGEMENT OF INDUSTRIAL ENTERPRISES IN THE CONDITIONS OF DIGITALIZATION OF BUSINESS PROCESSES

The article considers theoretical aspects of strategic management of an industrial enterprise in the context of digitalization of business processes. The essential characteristics of the transformation of strategic management of an enterprise in the context of the use of digital technologies have been determined. The purpose of the article is to improve the existing theoretical aspects of strategic management of industrial enterprises in the context of digitalization of business processes. In accordance with new technologies and tools, management processes at enterprises are undergoing a stage of digital transformation, which occurs in the following areas: digitalization of production processes, transformation of business models, use of data in strategic management. The main components of strategic management of an enterprise in the context of digitalization are: the analysis of the internal and external environment, strengths and weaknesses in the context of the implementation of digital tools in

production and administration processes, the formation of areas of activity in the context of the requirements of the digital environment and the assessment of their implementation. The author clarified the definition of strategic management of an enterprise in the context of the impact of digitalization processes, identified its main areas, which include the digital transformation of production processes; the use of data analytics in the process of making managerial decisions; automation and robotization of production; personnel development in the direction of digital competence formation; integration of enterprise information systems. It has been investigated the relationship between the innovative development of the enterprise and digitalization as factors of market success and competitiveness. It has been characterized the main digital tools used in the strategic management of an industrial enterprise. It has been substantiated the importance of regular audit of information resources within the framework of the development strategy for the purpose of cyber protection to prevent data leakage and counter cyber attacks. The main principles of transformation of the strategic management system of an industrial enterprise have been determined. The main stages of developing a digitalization strategy have been substantiated.

Keywords: *business processes; innovative development; information; information resources; industrial enterprise; strategy; strategic management; digitalization; digital economy.*

Fig.: 2. References: 10.